

развързалъ я и бръкналъ въ нея. Но отъ вжтре извадилъ нѣколко малки магарешки подкови и една плочка, на която било написано: „Братството струва повече отъ една кисия“.

Малкото ангелче

Ваньо и Митьо, дветѣ братчета, като топчета, пълнички, добре облечени и винаги чистички, съ еднакви дрехи и шапчици, съ хубави весели, зачервени лица, бѣха гордостъ за булка Мина. Пъкъ и комшиитѣ ги обичаха въ махалата,

Борко и Бърборко навели глави засрамени. Погледнали бѣлитѣ си ржкави, които били опръскани съ кръвъ. Отъ очитѣ имъ закапали сълзи. Тѣ се приближили единъ до другъ.

— Прощавай, братко! — рекълъ Бърборко и подалъ ржка.

— Прощавай, Бърборко, азъ сгрѣшихъ! — отвърналъ Борко и прегърналъ своя братъ.

Тѣ забравили синята кисия, хванали се за ржка и си тръгнали по пжтя.

Пжтникътъ пакъ захапалъ луличката си, обърналъ глава къмъ тѣхъ, усмихналъ се и си рекълъ:

— Много право е написано на тази плочка: „Братството струва повече отъ една кисия“

Гр. Угаровъ

всѣки който ги срещнѣше, се вгледваше въ тѣхъ, радваше имъ се, нѣкои ги погалваха, милваха и потупваха по пълничкитѣ бузки, които ставаха още по-червени. По цѣлъ день играеха изъ двора, правѣха кола и впрѣгаха сивия оgoенъ